

Skrevet af
Morten Dürr

DE

Illustreret af
Lars Gabel

FORBYTTEDE TISSEMAEND

★ ★
Alvilda
★

Den nye pige

Det er torsdag morgen.

Men Konrads mor behøver ikke engang vække ham.

Konrad springer ud af sengen. Helt af sig selv.

Det er nemlig i dag, han skal på tur med skolen. Hele klassen skal på Eksperimentariet.

På fortovet foran Konrads hus venter hans bedste venner, Alexander og Asger.

Hver morgen følges de ad til skole. For det meste snakker de om fodbold. Det er hyggeligt. Men det er også nødvendigt at følges ad. For hver morgen kommer de forbi Marcus' hus. Så er det godt, man er tre.

Nu kommer Marcus og hans tvillingebror, Dennis, ud fra haven.

Marcus stiller sig i vejen for Konrad. Det gør han altid. ”Hvad så, flødefjæs! Er du klar til at komme på Eksperimentariet?”

Alexander, Asger og Konrad går uden om Marcus og Dennis. De har for længst lært, at det er bedst at lade som ingenting. Men Marcus er blevet værre. Det har han været siden sidste uge, hvor Konrad vandt over ham i 100-meterløb. Marcus hader at tabe. Nu råber han:

”Pas på, de ikke beholder dig, Konrad. Beholder dig og laver underlige eksperimenter på dig!”

Konrad fortsætter med at gå.

”Klamme øreabe!” råber Marcus. ”Pas på, de ikke laver eksperimenter med dine parabol-ører!”

Konrad har stritører. Og det minder Marcus ham om hver dag.

Bussen til Eksperimentariet holder foran skolen.

”Kom, vi skal sidde bagerst!” brøler Asger. Han vil have Konrad og Alexander med ned på bagsædet.

”Nej, det går ikke,” siger Alice, som er deres lærer. ”I tre fjollehoveder skal ikke sidde sammen. Så laver I alt for meget ballade.”

Alice peger hen på et tomt sæde i bussen. ”Sæt dig der, Konrad.”

Konrad sætter sig på den plads, han fik af Alice.

Asger og Alexander sætter sig ned på bagsædet. Konrad kan høre, at de griner og snakker sammen.

Nu kommer Marcus og Dennis ned ad midtergangen.

Åh nej, Konrad orker ikke at sidde ved siden af Marcus. Men heldigvis fortsætter de forbi ham. Dennis hvisker: ”Øreabe!”

Nu er næsten alle kommet ind i bussen. Pladsen ved siden af Konrad er tom. Det er kedeligt at sidde helt alene. Men Konrad får ikke lov at sidde for sig selv i ret lang tid. Lea sætter sig ved siden

af ham. Lea er en ny pige i klassen. Konrad har aldrig snakket med hende før.

Lea siger ikke noget. Hun kigger forsigtigt over på ham og smiler.

Konrad føler, at han bliver nødt til at sige noget.

”Dav!” siger han. Han føler sig straks dum.

”Øh ... dav?” Lea kigger spørgende på Konrad.

”Siger man virkelig ’dav’ heromkring?”

Konrad griner ”Nogle gange.”

Lea siger ikke mere. Konrad synes, at det er lidt pinligt med stilheden. Han siger:

”Jeg går til fodbold.”

”Tillykke med det,” siger Lea. ”Jeg går til bouldering.”

”Bulle... hvad for noget?”

”Bouldering. Det er klatring. Klatring på klipper og vægge.”

Konrad stirrer overrasket på Lea. Bouldering. Det har han aldrig hørt om. Måske laver hun grin med ham?

Så er der igen stille mellem dem. Konrad prøver igen:

”Dit hår er ellers godt nok meget rødt!”

Lea kigger på ham. ”Ja, og hvad så?”

Hun vender sig væk. Nu ser hun sur ud.

Konrad sukker. Piger er altså underlige. Han ville jo bare sige, at Leas hår var flot. Men det fattede hun åbenbart ikke.